

КЊИЖЕВНИ ЧАСОПИС ЗА ДЈЕЦУ

Риццица

БРОЈ 6

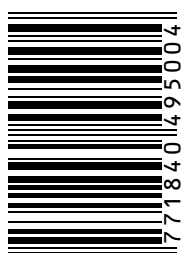
БИСЕРЧИЋИ
ЗАШТО СЕ
КАЖЕ?

ВЕСЕЛА
ПСИХОТРАМАЛОГИЈА
ЂАКА ДЈЕЧАКА

А САД ПАЗИ
– ИГРОКАЗИ **СТРИП**

Бања Лука, Година II, Бр. 6, цијена 3 КМ

ISSN 1840-4952

9 771840 495004

РИЈЕЧ УРЕДНИКА

Драги читаоци,

Грозница Дјечијег царства је почела! Предвама је специјално издање Ризнице, посвећено фестивалу Дјечије царство Елнос 2010. Ово је већ четврта година како се овај фестивал одржава у Бањалуци, изахваљујући њему се и родила идеја о покретању Ризнице. У склопу нашег царства, које траје пет дана, посјетиоци ће моћи давиденај талентованијемладепјесникеиз БиХ, Србије, Црне Горе и Македоније који ће сетами читати титула најбољег, најбољег рецитатора Републике Српске, бираћеш колесанај занимљивијим културно-умјетничким програмом, као и да учествују на разним креативним радионицама. Пријесвега, жељела бих да вас обавијестим да ће неке рубрике овог пута бити изостављене, како бисмо вам представили све велике пјеснике који ће нам бити гости, као и ово годишње Принца Дјечије царства. Иако је било предвиђено да у овом броју буду и пјесме овог годишњих финалиста Фестивала поезије, због великог броја како самих финалиста тако и квалитетних пјесама, засада ћемо објавити само њихова имена, а пјесме ће бити штампане у некомо од следећих бројева. Звучивам забавно? Наравно! Зато, а ко већ нисте, запишите себи подјетнику неку свеску, телефон, или на рачунару - вријеме: од 12. до 16. априла, мјесто - Бањалука. Гарантујем вам добар проводи пуно смијеха и игре! Узмите маме и тате заруке, или поведите другове и другарице, и чекамо вас! А до тада... читајте Ризницу!

„Ризница“ књижевни часопис за дјецу,

Бања Лука, Година II, Бр. 6,

Издавачи: „Графомарк“ Лакташи, „Култарт“ Бања Лука

За издаваче: Светозар Ђеркета, Слободан Стошић

Главни уредник: Невена Стошић

Редакција: Тоде Николетић, Ранко Павловић, Слободан Станишић, Пеђа Трајковић,

Бојана Стошић, Невена Стошић

Илустрације и умјетнички директор: Пеђа Трајковић

Лектор: Бојана Стошић

Компјутерска припрема: Драган Савичић

Адреса редакције:

Бања Лука, Слободана Јовановића 5

Тел: +387 51 300 152, +387 65 47 11 87, +387 65 460 271

e-mail: casopis_riznica@yahoo.com

Пројекат „Ризница“ и издавање часописа помогло Министарство просвјете и културе РС

Према мишљењу стручне комисије Републичког педагошког завода (бр. 07/2.01/031-614-328/09) од 15. септембра 2009. године „Ризница“ задовољава потребне педагошке и дидактичке-методичке вриједности, те може бити подршка у остваривању циљева образовања и васпитања ученика основне школе.

ЊЕГОВО ПЈЕСНИЧКО ВЕЛИЧИНСТВО
ПРИНЦ ДЈЕЧИЈЕГ ЦАРСТВА
Тоде Николетић

ОД БЕБЕ ДО СЕБЕ

У ПОЧЕТКУ ДОК СИ БЕБА
И КО МРВА - ОВОЛИШКИ
СВЕ СЕ СВОДИ ПО КОМАНДИ
ЈЕДИ, РАСТИ, ПАЈКИ, ПИШКИ.

ОД КАШИЦА И ОД МЛЕКА
И МИЛИОН СЛАНИХ СУЗА,
ВЕЋ СЕ ВИДИ ИЗДАЛЕКА
ДА ТИ ДОБРО РАСТЕ ГУЗА.

ИЗНАД ТЕБЕ ДАН-НОЋ СТОЈЕ
ДОК ТЕ МАЗЕ, ДОК ТЕ ГОЈЕ,
СОКИЋИМА ДОК ТЕ КВАСЕ
ЗБИЉА МИСЛИШ ДА СИ ПРАСЕ.

МАМЕ, ТАТЕ, СТРИНЕ, ТЕЧЕ,
И ОСТАЛА БРИЖНА БИЋА,
СВАКИ ДАН ТЕ ЦМАЧУ, ГЊЕЧЕ,
ДОК НЕ СТАСАШ ДО ВРТИЋА.

ОНДА ТЕ КО ПРИНЦА ВОЗЕ
ПА ТЕ ТАМО ОПЕТ ГЊАВЕ,
ДОК НЕ ПУКНЕШ ОД НЕРВОЗЕ,
РОЂЕНДАНЕ ТВОЈЕ СЛАВЕ.

КУПУЈУ ТИ ГЛУПЕ ЛУТКЕ,
ДОК ГУТАЈУ КОКА-КОЛУ,
А ТИ ШТА ЋЕШ РАСТЕШ ЋУТКЕ,
ДОК ТРЕПНЕШ ВЕЋ У ШКОЛУ.

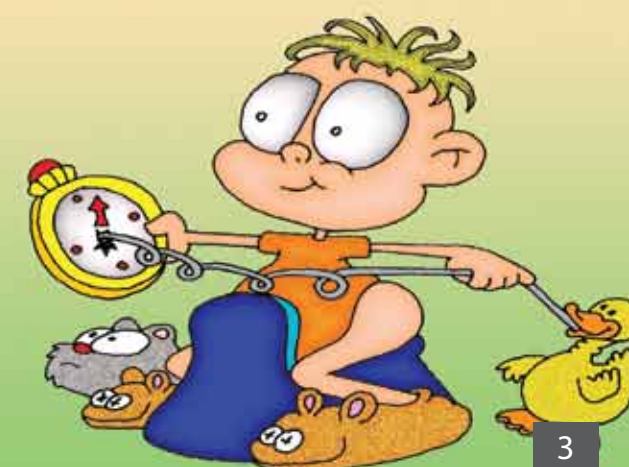
А У ШКОЛИ ПРИЧА ИСТА
ДВЕТА НОВИХ КОМАНДИРА...
ЗНАЊЕ ИМА ДА ТИ БЛИСТА
ОД ДОМАЋИХ И ЛЕКТИРА.

ПОСЛЕ ШКОЛЕ ОПЕТ ШКОЛА,
ДА НЕ БУДЕШ ЗАДЊИ ЏУЏА
ТЕРАЈУ ТЕ ЗБРДА-ЗДОЛА
ДА ПОСТАНЕШ ПОЗНАТ БУЏА.

ОНДА ТЕ У ВОЈСКУ ПРАТЕ
КОБАЈАГИ МАЛО ПАТЕ,
И КАД ТРЕБА ДА ТИ КРЕНЕ
ВЕЋ СИ ЗРЕО, ВЕЋ ТЕ ЖЕНЕ.

НАКОН ТОГА НЕМА ГЛАДИ
ИДИ РИНТАЈ, ВУЦИ, РАДИ.
БУЉУК ДЕЦЕ ЖИВЦЕ ПИЈУ
ДОК НЕ ОДЕШ У ПЕНЗИЈУ.

КАД САБЕРЕШ ЖИВОТ ТАКИ
ЦЕО ЖИВОТ СИ У БУРИ,
ЗАТО СПАВАЈ, ПИШКИ, КАКИ...
И НЕ ЖУРИ. И НЕ ЖУРИ!

ЈЕДВА ЧЕКАМ ДА СЕ ЉУБИМ

Све ме више клинци гњаве
У игрању време губим
Порасто сам за две главе
Једва чекам да се љубим

Једва чекам неку цицу
Пун љубави пун заноса
Имам једну бубуљицу
И три длаке испод носа

Из срца ми ватра тиња
Ходао бих наглавачке
Нисам више онај клиња
Обожавам згодне мачке

Преко целе ноћи сањам
Од Априла до Августа
Да их јурим да их гањам
Да их љубим по сред уста

Вежбао сам четири сата
Тренирао као звер
Грлио сам нон стоп врата
И лизао шифоњер

Скривао се у витрини
Стискао са срцем голим
Шапутао веш машини
Свиђаш ми се ја те волим

Пошизићу слатки свете
Од нервозе сву ноћ дубим
Нисам више мало дете
Једва чекам да се љубим

ЛАЗАЊЕ НА ЗВЕЗДЕ

Ових дана потпуно сам тропа
Нигде трага од онога дасе
Због Сањиног глупог хороскопа
Осећам се ко тринаесто прасе

Сања риба ја сам дупли ован
Тако знаци астролошки кажу
Због тога сам од ње изолован
Ни планете наше се не слажу

Свиђа ми се као беби звечка
Цео свемир трепти њеним ликом
Сања каже ја већ имам дечка
Забављам се одавно са биком

Дођавола карте и бајања
Баба чаре читање са длана
Ваљда срца служе за спајање
И нектари са слатких усана

Шта да радим у раљама мрака
Аморовом стрелицом погођен
Због глупавог хороскопског знака
И месеца у коме сам рођен

Зар због тога срце тако боли
Или зато што је цмаче јачи
Не зна Сања како ован воли
Не зна Сања колико ми значи

Ових дана потпуно сам тропа
Ни сам себе више не познајем
Због Сањиног глупог хороскопа
Гледам небо и на звезде лајем

ПЕТИ МУСКЕТАР

Мач не служи
Да се њиме китиш
Ни прашину
Са њиме да шараш
Мач ти треба
Да слабије штитиш
И за правду
Срцем да изгараш

Мач не служи
Да крадеш и пљачкаш
Нити бијеш
Неког ко крив није
Мач не воли
Када мечку чачкаш
Мач је слуга
За часне делије

Још од доба
Косовскога боја
Кад је било
Бити ил не бити
Мач је био
Заклетва хероја
Да се неће
Земља изгубити

Од давнина
Тако стоје ствари
Мач не служи
Земље да осваја
Увек стигну
Храбри мускетари
Када бане
Однекуд аждаја

Зато дете
Кад те стигну бриге
Кад упаднеш
У незгодно стање
Мач су данас
Лектире и књиге
Мач је веруј
Учење и знање

А принцеза
Што те тајно гледа
Ко витеза
Са челичним мачем
Биће срећна
С куглом сладоледа
Волеће те са
Слатким колачем

КАДА БИ МАМА ИМАЛА БРКОВЕ

Када би мама имала бркове
Она би супу јела на сркове
И не би тату гађала ташном
кад промеша супу машном

Када би мама имала бркове
Она би трчала разне тркове
На дуге пруге а не на краће
На којима неки време траће

Када би мама имала бркове
Правила би разне носне шмркове
Њу ни грип не би смео да дира
Бежао би главом без обзира

Када би мама имала бркове
Сви би јој лупали јаке звркове
И певали јој грубе шлагере
За бакутане и чилагере

Када би мама имала бркове
Пуштала би разне мачје фркове
И задавила би многе лавове
Само да докаже своје ставове

Када би мама имала бркове
Цвркулала би птичје цвркове
Била би вредна као пчелица
И ишла на југ као селица

Када би мама имала бркове
Она би јела здраве мркове
И ишла у љуте бојеве
Јашући при том нојеве

Када би мама имала бркове
Спавала би правећ хркове
И сањала би ситуације
Како је херој авиације

Када би мама имала бркове
Она би ишла на острва Кркове
тамо би проводила летње ферије
Као јунакиња те-ве серије

ДА НИЈЕ ЗВЕЗДА

Да није звезда
Залутали би сви морнари
Изгубили се планинари
Ни месец више не би хтео
Да се појави на небу цео

Да није звезда
Заљубљени двоје по двоје
Не би имали шта да броје
Деца би ишла петком и средом
Да их цртају на небу кредом

Да није звезда
Не би знала ни једна школа
За Велика и Мала кола
Појурили би инжењери
Да смисле нешто да трепери

Да није звезда
Људи би сели у неку лађу
И кренули би да их нађу

ИЗА ПРВОГ УГЛА

Иза првог угла
Неки ђаво чучи
Нека мука чека
Да човека мучи

Иза прве горе
Па у другој гори
Чека нека мора
Да човека мори

На животном путу
Па иза кривине
Чека нека брига
Да човека брине

Тамо где у трави
Цвета љутић жути
Чека нека љутња
Да човека љути

Кад би човек знао
За све што га чека
Не би се ни рађао
У виду човека

Већ би био птица
Или вредна пчела
Или само багрем
Негде на крају села

ДЈЕД ЗАЛУТАО У ЦУНГЛИ

Једном је један Робинзон Крусо
у густој цунгли залутао,
до прашуме је стигао бусом,
а куда ће даље – није знао.

Види: ријека челична тече,
тандрче, шкрипи, урличе, гуди,
тротоарима (било је вече)
колоне мрава умјесто људи.

А тај Робинзон – да кажем и то –
био је мој дјед из Горњег Села,
баш онај што је сијао жито,
волио коње и воду с врела.

Срећом, напамет адресу нашу
знао је деда као Оченаш,
па је таксисти, к'о кочијашу,
даде и рече: Вози куда знаш!

Тако кроз цунглу, савлађујући
све раскрснице и семафоре,
нашој кошници, солитер-кући,
донесе деда свјетину горе.

КОД ПЧЕЛА У ГОСТИЛИЈА

У госте ме пчеле позвале,
па се устрчале,
онако мале,
кад сам ушао у кошницу.

И изведоше ме
пред своју краљицу,
пред матицу.

А она ме гледа
и стално нутка:
Узми капљу меда,
млијеч присмочи,
поленом се заслади.

Збуњен трљам очи
и чешкам се по бради,
укрућен као лутка.

И питам се у себи
(како и не бих?):
Шта ако пчеле,
онако успут,
служећи ме медом,
помисле одједном,
да обичан сам трут,
па исучу жаоке.
оштре и жестоке?

Када матица положи
стохиљадито јаје,
тргох се, јер, срећом,
сан на школском часу
врло кратко траје.

ГАРДЕРОБА ЗА СТРАШИЛО

Један рукав,
врло лукав,
побјегао с кабанице.

С панталона,
са балкона,
побјегле су ногавице

Шешир један,
неуредан,
напустио топлу собу.

Сад страшило,
љупко, мило,
има нову гардеробу.

О БОСИ

У школи сам упознао Босу
и велики тад уложих труд
да је нежно пољубим у косу,
она рече:
„Ти си стварно луд!“

На великој школи гледам Босу,
љубав често има чудну ћуд,
нежно баш је пољубим у косу,
она рече:
„Ти си стварно луд!“

Кад удату сретох моју Босу,
што данима децу шета свуд,
пољубих је тад нежно у косу,
она рече:
„Ти си стварно луд!“

У пензији сретох моју Босу,
као море кад загрли спруд,
пољубац јој положих у косу,
она рече:
„Ти си стварно луд!“

Тад, први пут, постаде ми јасно,
да те речи праву љубав носе,
поветарац у то вече касно,
однесе јој
пољубац из косе.

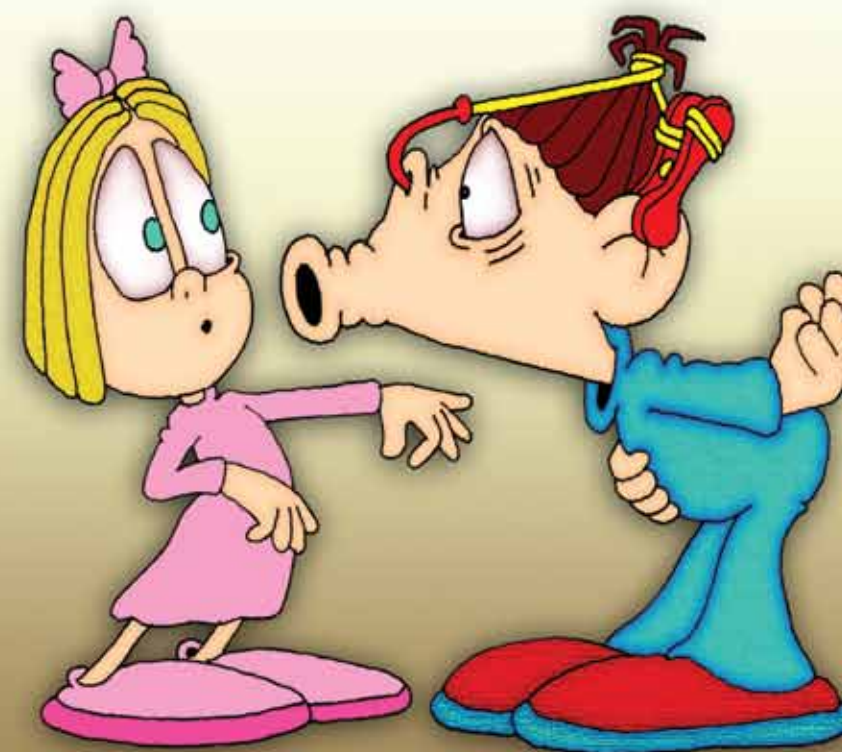
ТЕШКОЋЕ ПОЉУПЦА

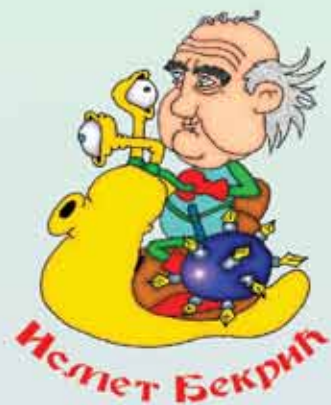
Прв и пут
кад хтедох да се љубим,
нисам знао у чему је штос,
климам главом и ситурам браду,
код љубљења
сметао ми нос.

Опет кренем
у пољубац нови,
заборавих муке око носа,
ех, невољу човек лако стекне,
код пољупца
сметала ми коса.

Испочетка
бацих се у жар,
за пољупцем жеља већ ме гуши,
ал не могу у том да се снађем,
јер ми горе
ко на ватри уши.

Искуства сам
прикупио разна,
заборавих нос, уши и косу,
види чуда, сад ми по уснама,
врећу звезда
свемир бучно просу.

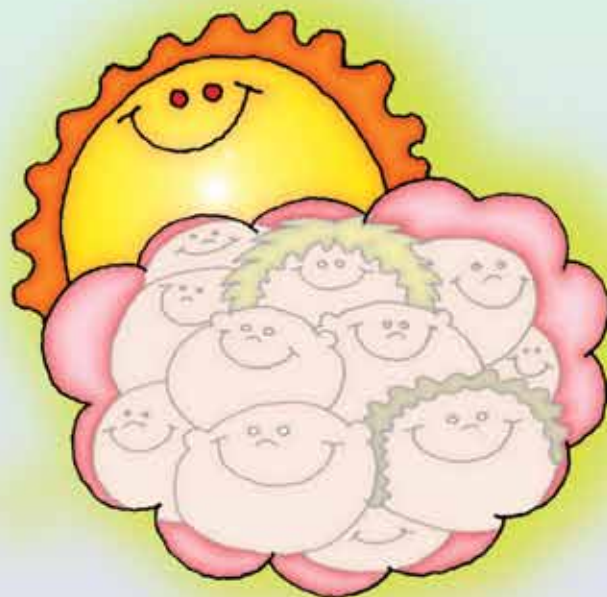
ДИЈЕТЕ

И травка, и кров за ласту,
и јаблан што се њише,
имају право да расту,
а дијете – највише!

И мрави, и врбе криве,
и зрнца, и капи кише,
имају право да живе,
а дијете – највише!

И пчела у цвијећу,
и оловка што пише,
имају право на срећу,
а дијете – највише!

И облаци што плове,
и сунђер који брише,
имају право на снове,
а дијете – највише!

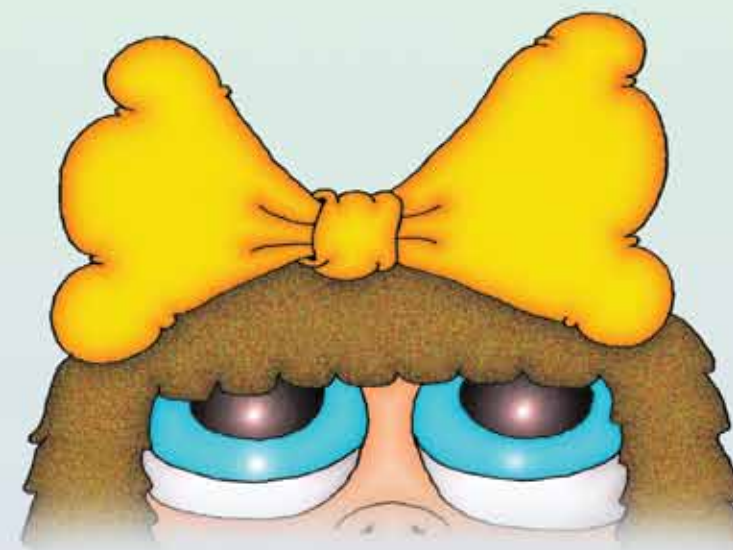
ДЈЕЧИЈЕ НЕБО

Над нама – небо дјечије,
тај топли длан над свијетом,
и јутро бива свјетлије,
са сунцем као са цвијетом.

Руке, ко птице, хрле,
не дају таму пријесто;
дјечије руке грле
свако, и најмање, мјесто.

Јер све је тако важно
под овим дјечијим небом,
и дан се рађа снажно,
са сунцем као са хљебом.

Исмет Бекрић

ЗБОГ ЈЕДНЕ МАШНЕ ЖУТЕ

Због једне машне жуте
дјечаци разреда шуте.
Мирују сунђер и креда,
а табла збуњено гледа.

Покрај тог жутог лептира,
који би да полети,
ко да се сада сјети
како се множи, сабира.

Због те у коси руже
тајна писамца круже,
ријечи обичне још јуче,
сад љепше, друкчије звуче.

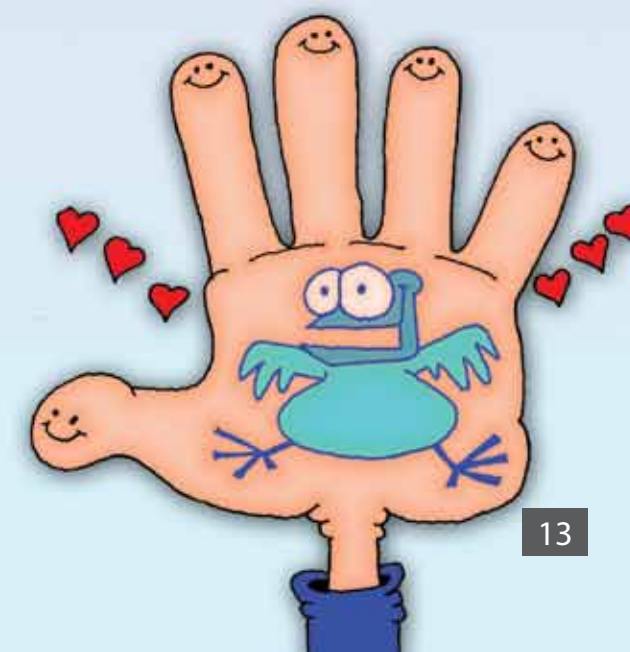
ПТИЦА НА ДЛАНУ

Пјева,
са мог лијевог длана,
једна птица,
нацртана.

А на длану
десном
стално сам
са Весном.

Носим њену
тешку ташну,
поправљам јој
стално машну,
и кроз градску
гужву, буку,
проведем је
ја за руку.

Кад су дани
тијесни,
птица пјева
Весни.

МАЛА ЦЕПНА ПРИЧА

Невероватно.
Просто невероватно.

Ајнштајн је био лош математичар.
Томас Ман се много мучио у школи.
За Шекспира се не зна где је ишао у школу. Заправо, многи сумњају да је уопште и постојао.

Е сад, Белом Милету су познате те ствари. Зато он спава на часовима. Донесе од куће пицаму, јастук и будилник. Раскомоти се у задњој клупи, попије млеко, замоли присутне да га не узнемиравају и захрче. Бели Миле је уверен да ће једног дана постати велики научник. Или писац. Тако то иде.

И, шта сад?
Ништа.
Узмите ову причу, смотајте је и ставите у цеп.
Никад се не зна када ће вам затребати.

ФИОНИНА СТРАНА СВЕТА

Фиона много воли коње.
Али, она их не разликује од осталих животиња.

– Што је леп онај коњ – каже Фиона.
– Не, то није коњ. То је жирафа.
– Заиста? Па онда је она жирафа јако леп коњ...

– Како је само брз овај мали коњ! – каже Фиона.
– То је мачка.
– Ти се баш не разумеш у коње, зар не?

Фиона много воли коње.
Нека се нико не меша у то.

КАД НЕШТО ОБЕЋАМ

Кад нешто обећам
ја унапред смислим,
неки важан разлог
да се предомислим.

И кад кажем – НЕЋУ
не видим тешкоћу,
да оно што нећу
заменим за – ХОЋУ.

Кад нешто обећам
срећа је у томе,
што ја друге слушам,
а радим по своме!

СВЕЊИЧНА ПЕСМА

Кад могу да бирам,
ја у свако доба
од два добра, увек,
изаберем оба.

Другарима мојим
није баш свеједно
што им од два добра
не дајем ниједно.

Човек од њих просто
не може да дише,
не схватају да ми
треба много више!

Цврлкан Цврлић био је најљепши цврчак у Цврлевици. А како је тек умио да свира! Његова музика жедног је од извора одвраћала, болесног дизала из постеље.

Једне љетне ноћи, у којој је неки богаташ по небу просуо товарије сјетлуцавих парица, зачује Цврлкан из луга крај Зечијег врела танани звук виолине. Њежно се уплитао у сан заспалих буба, треперећи као лишће младе јасике на прољетном повјетарцу.

– То је Цвркутанка Цврлевић – шапну Цврлкан сам себи. – Нико у цијелој Цврлевици не свира тако добро виолину као она.

Дуго је чекао на овај тренутак. Сад ће да дуне у фрулу и њен заносни звук запљуснуће Цвркутанку таквом њежношћу каквом је никад нико није обасуо. По томе ће знати да је воли као што нико никога на свијету никада није волио.

Маши се Цврлкан Цврлић у њедра, кад – тамо нема фруле! Пипа и не може да вјерује. Једноставно је нестала, као да ју је, заједно с ноћном росом с листова бреза и јасенова, испила жедна мјесечина. Да је тражи? Био би то залудан посао, јер ни сам не зна куда је све ноћас скакутао и гдје је могла испасти из њедара.

Како баш сада да изгуби фрулу? Ко зна да ли ће се икада више у ноћној тишини својом виолином огласити Цвркутанка Цврлевић и да ли ће он имати прилику да јој узврати љубавном музиком какву нико никада није свирао у Цврлевици?

Нова мелодија с Цвркутанкине виолине прекину низ његових питања.

Неће се предати! Никако не смије пропустити овакву прилику! Он мора имати фрулу и дунути у њен писак онако како то само он зна. Али, гдје ће наћи дрво од кога ће је направити?

Одговор му даде један мјесечев зрачак који се провуче кроз гране јавора.

Откину брзо Цврлкан сабљаст лист неке травке, па његовим оштрицама одсијече комадићак сребрнастог зрачка, сличан фрули. Провуче кроз њега гранчицу брезе и на једном крају, тамо гдје је замислио да буде писак, избуши неколико рупа.

Прије него што би вјeverица скочила с једног на друго стабло, Цврлкан Цврлић је имао сребрну фрулу.

Баш оног тренутка када је принесе устима, Цвркутанка Цврлевић превуче гудало преко струна своје виолине и шумарком се разли таква музика да су они који су је слушали помислили да допире с небеских висина.

Дуну и Цврлкан Цврлић у писак мјесечеве фруле. Еј, срећан ли је био онај ко је имао прилику да слуша божанску музику!

Негдје горе у крошњама среташе се и загрлише двије мелодије, стресајући прах мјесечине с треперавог лишћа.

Кад те заобиђу силне туге,
кад звезде не буду сјале више,
кажи ми какав је укус дуге
и какав звук јецаја кише...

Када се нове боје створе,
и када прва зора заруди,
кажи ми где је оно море
што таласима сунце буди...

Кад нађем правац којим крећу
они што су у облацима,
кажи ми где је тај пут за срећу
и да ли га уопште има...

Када и Њему нестане нота,
кад песма ветра буде при крају,
шапни ми где је та чар живота,
све лепе ствари кратко трају...

КултарТ

Бања Лука, 12.04. - 16.04.

Дјеца и ње Школе

ELNOS_{BL}

КУЛТАРТ
12.04. - 16.04.

27.03. Павиљон парка "Петар Кочић"

- Прес конференција
- Промоција химне „Дјечијег царства“
- Креативна радионица аранжирања цвијећа

02.04. Павиљон парка "Петар Кочић"

- Креативна радионица украшавања ускршњих јаја

12.04. Градишка, Лакташи, Брчко,

13.04. Добој, Прњавор, Дервента,
Челинац, К. Варош, и Бања Лука

- Гостовања дјечијих pjesника из Србије,
Хрватске, Словеније и БиХ

12.04. Павиљон парка "Петар Кочић"

15.04. • Радионица – школа анимације

14.04. Административна служба Града

- Пријем учесника код градоначелника

14.04. Градско позориште „Јазавац“ 12,00 h

- Фестивал поезије - Финале
- Дочек и смјештај финалиста,
- Проглашење најбољих радова,
- Проглашење "Малог принца Дјечијег царства"

14.04. Крупа на Врбасу

- Излет за учеснике и госте

14.04. Градско позориште „Јазавац“ 18,00 h

- Проглашење "Принца Дјечијег царства",
- Музичко-сценски перформанс у његову част

15.04. Градско позориште „Јазавац“

- 10,00 h Такмичење за најбољег рецитатора БЛ
- 11,00 h Такмичење за најбољег рецитатора РС

16.04. Градско позориште „Јазавац“ 10,00 h

- Такмичење бањалучких основних школа у
културно-умјетничком програму

16.04. Градско позориште „Јазавац“
(ев. Музички павиљон парка
„Петар Кочић“

- Промоција Зборника Фестивала,
- Додела признања и захвалница
- Затварање Фестивала

Након дугог већања, договарања и усаглашавања
одређени су ФИНАЛИСТИ 4. МЕЂУНАРОДНОГ
ФЕСТИВАЛА ДЈЕЧИЈЕ ПОЕЗИЈЕ „Дјечије царство Елнос
БЛ“.

ФИНАЛИСТИМА ЧЕСТИТАМО И ОЧЕКУЈЕМО ИХ У
БОРБИ ЗА НАГРАДЕ 14.04.2010. – ТАЧНО У ПОДНЕ!

ФИНАЛИСТИ (МЛАЂИ УЗРАСТ):

1. Ања Јојић, IV2, ОШ „Вук Караџић“, Црвенка
2. Симонида Лончар, III, ОШ „Бранко Радичевић“ Савино Село,
3. Уна Алић, V, ОШ „Нови Град“ Тузла
4. Ана Буква, IV, ОШ „Мајка Кнежопољка“ Кнежица,
5. Алекса Глушац, IV3 ОШ „Никола Тесла“ Београд
6. Дарко Карлић, II1 ОШ „Свети Сава“ Рогатица
7. Рада Барашин V2, ОШ „Алекса Шантић“ Бања Лука
8. Катја Димов, III, Песничка радионица – Народна библиотека „Детко
Петров“ Димитровград
9. Вања Ђурић, II2 ОШ „Бранко Радичевић“ Бања Лука
10. Немања Медих, V1 ОШ „Кнез Иво од Семберије“ Бијељина
11. Љубица Марјановић, II1 ОШ „Свети Сава“ Рогатица
12. Тијана Јеросимовић, III ОШ „Добросав Радосављевић Народ“ Засавица
13. Никола Сорак, V1, ОШ „Свети Сава“ Рогатица
14. Анастасија Шљиванчанин, V3 ОШ „Никола Тесла“ Београд

ФИНАЛИСТИ (СТАРИЈИ УЗРАСТ):

1. Теодора Кнежевић, IX4, ОШ „Јован Цвијић“ Бања Лука
2. Михаела Шумић, VI1, ОШ „Бранко Радичевић“ Бања Лука
3. Филип Димитријевић, VIII2 ОШ „Васа Чарапић“ Бели Поток
4. Ивана Алексић, VIII2, ОШ „Васа Чарапић“ Бели Поток
5. Ивана Крчар, IX9, ОШ „Кнез Иво од Семберије“, Бијељина
6. Алекса Рацковић, V, ОШ „Др Арчибалд Рајс“ Београд
7. Ђорђе Рацковић, V ОШ „Др Арчибалд Рајс“ Београд
8. Никола Рацковић, V ОШ „Др Арчибалд Рајс“ Београд
9. Сара Марјановић, VI ОШ „Вук Караџић“ Доњевац
10. Милијана Љутица, VI ОШ „Вук Караџић“ Доњевац
11. Ивона Хеђеши, VII ОШ „Моша Пијаде“ Гудурица
12. Марко Остојић, VII ОШ „Моша Пијаде“ Гудурица
13. Предраг Обрадовић, VIII6 ОШ при Математичкој гимназији, Београд
14. Љубица Јовић, V1 ОШ „Ратко Вукићевић“ Ниш
15. Растко Петровић, VII1 ОШ „Чегар“ Ниш
16. Теодора Бркић VII1 ОШ „Јован Јовановић Змај“ Сремска Митровица
17. Лука Градинац, IX2, ОШ „Народни херој Саво Илић“, Доброта – Котор
18. Страхиња Матијевић, VII 2 ОШ „Стјепан Митров Љубиша“ Будва
19. Марија Песторић, IXb ОШ „Илија Кишић“ Зеленика
20. Рахмана Коленда, VII ОШ „Хилми еф. Шарић“ Тарчин
21. Ајна Хасанбеговић, VII7 ОШ „Муса Ћазим Ћатић“ Зеница – Блатуша
22. Нермина Мујкић, VII8 ЈУ ОШ „Челић“ Челић
23. Драгана Узелац, VIII, ОШ „Бранко Ћопић“ Доњи Дубовик
24. Драгана Колевска, VIII6, ОШ „Браћа Миладиновци“ с. Пчиња Куманово
25. Моника Кузмановска, VIII3, ОШ „Кочо Рацин“ Куманово
26. Сања Леков, VIII, Песничка радионица – Народна библиотека „Детко Петров“ Димитровград

БИСЕРЧИЋИ

Драги Мали Принче,

Пишем ти, јер ми се одавно чини да ти одлично познајеш овај наш шарени земни шал и у њему Европу, њену љепоту, њен сјај и њен свијет. Ти који си се пео на Мјесец, сигурно боље од осталих видиш и знаш какви смо и шта нам треба. Ти, Мали Принче, знаш законе земље и неба, знаш географију, али ја ћу ти рећи.

На неколико стотина миља сјеверно од куће мога дједа смјестила се Европа, учтива стара дама која одавно мами у свој загрљај, обећава разумно дружење, гостопримство, право пријатељство, поштено, по систему: „Чист рачун – дуга љубав“. И то је добро.

Посматрао сам је на ТВ-екрану и из авиона. Заиста је лијепа и примамна. Нуди нам се својим широким прсима од зелених трава, својом плавом косом жутога жита, лице јој умивају бистре воде големих ријека. Она се огледа на огледалима Средоземног и Сјеверног мора. Бистра, купана сунцем у врело подне. Дивим јој се. Тако је чврста, стамена, постојана. Поћи ћу једног дана до ње да заједно (до)живимо те необичне љепоте на планети.

На дар ћу јој дати овце мога дједа да здраву храну једе, окренућу корита наших бистрих вода да напојим сваку пору њеног континента.

Пустићу своје веселе птице да пјевају пространством Краљице Европе.

Уградићу тврди камен црногорског крша у темеље нове, чврсте, уједињене Европе, да јој нико никада не поткопа темеље.

Нашу ћу јуначку снагу дати као залог да непокорни будемо, сви заједно у односу на остатак свијета. Пустићу топле наше маестрале и леванте с југа да растопе лед сјевера, а наше јужњачко сунце да угрије ливаде и њиве, да потамни кожу и загрије душу свим људима заједнице – свим људима свијета. Да љубав распали међу народима свим, свима, међу свим расама, нацијама и појединцима колико их има.

Па да се потом ухватимо у једно велико здружено коло и коначно схватимо да је прошло вријеме када је човјек човјеку био вук и тат, а дошло оно у коме ће човјек човјеку, по свим законима Земље и Неба напокон бити брат!!!

Ето, Мали, Велики Принче, ако можеш помогни да се услише моје жеље. Ако не можеш, бар ми одговори на писмо.

Другарски те поздрављам!

Александар Лекић, VIII3
ОШ „Орјенски батаљон“
Бијела

БИСЕРЧИЋИ

СУТРА

Свако вече пре спавања
Ја замолим моју маму,
Да исприча мени причу
Да растера ноћну таму.

Моја мама каже: „Сутра,
Немој сада да ме гњавиш,
Боље ти је сад да спаваш
Не да вичеш и галамиш“.

Ето мене опет сутра
У кревету, жељна приче,
Чујем маму из кухиње
„Немој сада“, како виче.

Кад ли ће то сутра доћи
Да испуни жељу моју,
Да растера ноћну таму,
Да прекине ову драму!

Катарина Горчев,
Димитровград

УЗВИЧНИК (!)

- Хајде! Пожури! Шта чекаш! Шта се чудиш!
- Чудим се зато што вичеш стално.
- Реченицу завршаваш „знаком чуђења“!
Знак чуђења...
Беше му некад лепо име. Загонетно као чудо.
А, сада – Узвичник!
Кô снажан одјек у ушима,
као прут који прети,
као прст што осуђује...
Исприсио се, доминира на крају реченице!
Неки га пишу као капљицу наопачке.
Неки, опет, као сузу.
Капљица ил' суза – испод тачка вреба.
Црна, округла провалија.
Гурне те у њу прст што осуђује.
Хладно ти је.
Тачка као затворена крива линија.
У круг те затворе док наредбу не испуниш.
Узвичник – као да гледаш високог човека.
Слушаш придики са страхопоштовањем.
Страхопоштовање...
Па да, њиме се и деца „васпитавају“!
Загаламиш – и решио си проблем.
Ставиш узвичник!
А дете се чуди... и каже:
- Узвичник није само претња.
- Узвичник није само грдња.
Људи!
Радујте се!
Волите нови дан!
Поштујте свет око себе!
Узвичник је и позив Светитељу:
Ускликнимо с љубављу!

Ружица РАДОВАНОВИЋ,
Бели Поток

НИСАМ ВИШЕ КЛИНКА

Одрасла сам,
нисам клинка,
на лицу ми
сјајна шминка,
на уснама
траг кармина ...
Баш сам фина!

Нокти су ми
пурпур боје,

фармерице
дивно стоје,
око врата огрлица,
нисам више дјевојчица!

Блистају ми
очи сјајем,
себе више
не познајем.
У коси се
шнала злати...
Не могу се

препознати!

И срце се отворило,
све у пјесму претворило...
О љубави само пише...
Нисам клинка више!

Кристина Јашовић,
Беране

ТАЧКА (.)

Знак интерпункције.
Смишљена да буде крај нечега.
Каже се: „Све што има почетак, има и крај“.
У Библији пише: „На почетку беше реч“.
Када се створила гомила речи, неопходно их
је било укротити.
Ставити тачку да се не би распршиле у
празно, у хаос.
Најчешће црна, што не значи да је сваки крај
црн.
Различитих је величина као нека рупа којој не
видиш дно.
Велика рупа која води у тмину.
Нигде нема излаза – као соба без врата.
Тачка – као човек којег гледаш са висине.
Ситна, неприметна, а опет довољно крупна да
се запази.
Као мрља, као кап воде.
Као убод комарца – увек нас сврби мисао да је
нисмо написали на време.
Најчешће нацртана брзим покретима, као да
гађамо пикадо.
Настаје и обичним убодом оловке.

Ружица РАДОВАНОВИЋ,
Бели Поток

УПИТНИК (?)

Питам се, питам се...
Зашто упитник стоји на крају питања?
Полукруг којем одговор фали.
Развукао се као уво.
Шшш... шапуће неко.
Тајна нека, рекло би се.
А упитник уво прислонио: „Шта, шта, шта??“
- Не криви се толико, заболеће те леђа, кажу
му.
- Не мршти се – добићеш боре.
- Ма не брини толико, добићеш одговоре!
Јој, има вас разних.
Еlegantни господин Упитник усправан,
одмерен.
Питање му префињено: „Молим Вас, бисте ли
ми рекли...?“
До њега трбушаста народњак – Упитњак.
„Што се данас добро јело, кол'ко ли је
коштало?“
Има дана кад и расплаче се.
Тад на дршку кишобрана личи.
Други веле да кô шећерлема уме бити.
Слаткиш коме руке пружамо, а дохватит га не

Тада уме и да заболи.
А када јој додамо криву цртицу, добијемо
запету.
Прати тачку као да јој је за петама.
Прави јој сенку.
Као сунце човеку.
Тачка – као очи у мраку.
Неки кажу: „Тачка светлости ме је вратила у
живот“.
Неки, опет: „Види се тачка на крају тунела“.
Потребна нам је барем тачка наде да будемо
срећни.
И да верујемо у тачкасте наде у боље сутра.
Тачка, као семе неког новог живота који
расте.
Зато је у понављању и бесконачна.
Тачка – једна, две, три, низ тачака.
Све су округле, као слутња, као искра.
Моћне су, храбре, умољиве и неумољиве,
немогуће и свемогуће.
Доречене, и – недоречене.
Као три тачке ...

можемо.
То је онда када питаш се: „Волиш ли ме(?)“
Тад знак питања стидан је, у заграду се
скрива,
у тачку би да се претвори да неприметан буде.
Често се и ми у упитнику кријемо,
јер нечије питање смо...
Постоји плави /?/ упитник.
Дарује нам комадић плавог неба -
слободу и делић наде да кренемо на пут
и нађемо одговор.
Уме и црн /?/ да буде.
Мистериозан, таман кô пећина,
води стазом разочарења, без одговора је.
Питан, запитан, упитан, испитан, припитан,
пропитан...
Са одговором или без њега, шепури се
упитник,
важан се прави, а да га питате зашто,
знак питања је (?) би ли одговор знао.

ТИПОВИ ЋАКА ДЕЧАКА

ДОБРИЦА

Као да је утекао из приручника за идеалне ђаке: уредан, паметан, редовно пише домаће задатке и чита занимљиве књиге. Ако питате родитеље то је најраспрострањенији тип ђака, јер свака мама и сваки тата могу да се закуну да је баш њихов син ДОБРИЦА.

ШТРЕБЕР

Овај тип се гнијезди увијек у првој клупи, по могућности испред наставника коме покушава да извади око са два прста која су стално у зраку. Не може тај да дозволи да други одговори на питање које он зна. Када не зна – утекне у мишју рупу. Неће да шапће!

ЧЕГА СЕ ПАМЕТАН СТИДИ

Овај тип има и друга, много популарнија имена на ШЛБ. Труди се да свој ауторитет изгради глупирањем, али му то не полази за руком. Омиљена клупа му је магарећа.

СПАВАЛИЦА

Да није школе он би свакако имао проблем са несаницом. Овако – спава на часовима. Не прати баш градиво, али сања тако лијепе снове.

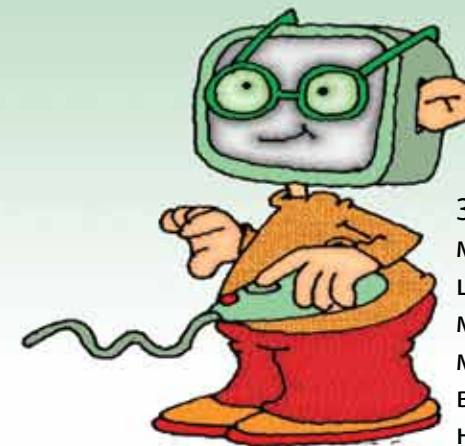

СОРТА ОД СПОРТА

Земља је округла и лопта је округла. Шта ту има више да се прича – само је спорт важан, све остало је чисто губљење времена. Ко сад пита Роналда о нервном систему плљоснатог црва. Ко да је црва брига за његове нерве.

САЈБЕРМЕН

Његов је најбољи друг компјутер. У школу иде тек да мало одмори очи. Оно на шта не може да кликне мишом као и да не постоји. Ипак, другови га обожавају. Он је господар Фејсбука и интернета и нема тог кvara на компјутеру који не зна да поправи.

ТУЖИБАБА МУШКА

За разлику од женске тужибабе, мушка се тужибаба осјећа као шпијун. Он се врло труди да пронађе материјал за тужакање. Кришом мотри другаре, прислушкује их... Ако већ није постао од штребера, онда је његов најбољи друг.

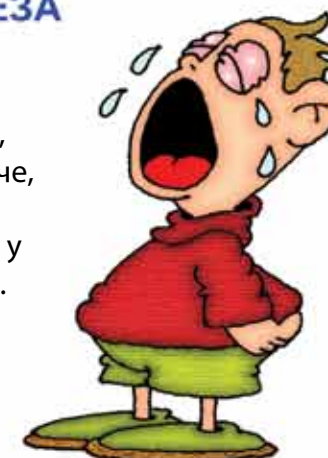
БЕЛО ЈАЊЕ

На први поглед он је Добрица, али се у јагњећој кожи крије превејани лисац. Мајстор је за преписивање. За разлику од Пинокија у његове лажи наставници вјерују, а због његових несташлука увијек други испашта.

КМЕЗА ОД ПЕКМЕЗА

Све проблеме рјешава плачем. Ако падне - плаче, ако не уради задаћу – плаче, ако не зна – плаче... Плаче он и кад зна, прешло му је у навику, а и за сваки случај. Да знате да то на крају упали!

ИЗВОЂАЧ БЕСНИХ ГЛИСТИ

Он себе сматра врхунским укротитељем, за наставнике је немиран, за психологе хиперактиван, а за другове само мало блесав. Па ипак, са њим никада није досадно.

ПУРАМОЦА

Опасан тип! Њега је запазио још Чика Јова Змај и све што треба написао. Психолози воле да кажу да не постоји, али су му посветили своја најбоља дјела, другови га се боје, родитељи га грде, али Пурамоца се баш држи.

У АФРИЦИ ИМА ЛАВ

У Африци има лав
Када зине станеш сав
Било да си црн ил плав
остаћеш без своје глав
У Африци има лав!

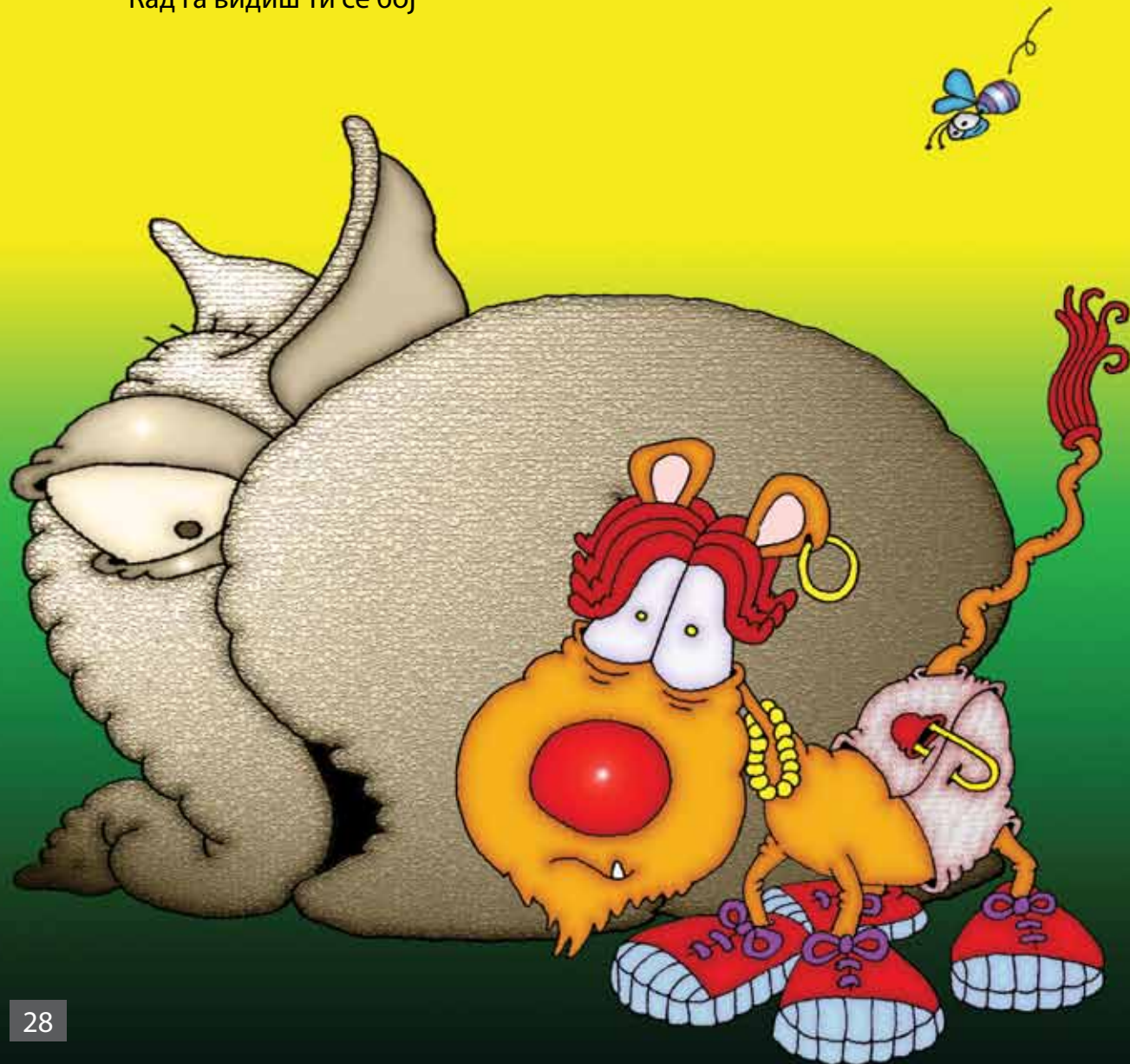
У Африци има слон
Тежак цирка пет-шест тон
Као да је камион
Да прегаци он је склон
У Африци има слон!

У Африци има ној
Кокош већа за пет број
Кад га видиш ти се бој

Одмах бежи немој стој
У Африци има ној!

У Африци има цец
Мува која воли пец
Искривиш се ко перец
после спаваш као зец
У Африци има цец!

У Африци има миш
Али он се не видиш
Кад викнеш оштро иш
Он у рупу одмах збриш
У Африци има миш!

СЛОВА ФИНА ИЗ ДАВНИНА

Луис Керол ЦАБЕРВОК

Умрачио се мраћани мрак
у штроку, глиб и прах;
Пред оком прст а ћорак ждрак,
само се шуња страх.

„Џабервок стиже, злоптичаст сој,
гмазно шиштећи с неба!
Оштрозубљен је, синак мој,
поњупњуп ће нас без леба!”

Потегну клиња маљави маљ,
храброст му жмрцну у ум,
прпошно пљуцну он у даљ,
крај дрвета Тумтум.

Не хаје тај Џабервок зли,
у оку ватра му бесна,
пишти и шишти као да ври,
долази : лева – десна!

Рас-два, рас-два! И опет рас!
Подигла се прашина.
Завитла маљ: бум и трас -
звер пуче на шест петина!

„Од Џабервока нити глас.
Живео јунак млад!
Три пута ура и три пут час!”,
Тако је славио град.

Умрачио се мраћани мрак
у штроку, глиб и прах;
Пред оком прст а ћорак ждрак –
ал' нема више страх.

(Препевао П. Трајковић)

ЗАШТО СЕ КАЖЕ...

Крокодилске сузе

Личи на басну, али није – крокодили стварно плачу док су најсрећнији и прождиру своје јадне жртве. За овај врхунац лицемјерја, крокодили могу да захвале огромним чељустима које разјапљене притискају њихове сузне жлијезде.

Крокодилске сузе значе, дакле, лажне сузе, или лажно сажаљење.

Лабудова песма

Вјеровање да лабудови умирући пјевају најљепшу пјесму потиче још из Старе грчке. Међутим, ни ова прича није празан мит, већ је заснована на чињеницама о којима пише чак и велики зоолог Брем који је описивао тужбалицу лабудова над замрзнутим језером која личи на пријатни звук звона.

Лабудова пјесма је посљедње врхунско дјело неког ствараоца прије смрти (чешће прије краја активне каријере)

Пасја врућина

За разлику од претходна два израза, овај трећи нам се чини најјаснијим и лако га повезујемо са псима, који на врућини плазе језик и дахћу. Изненадићете се, израз „пасја врућина“ нема везе са псима и настао је још у старом Египту а повезан је са звијездом Сиријус, најсјајнијом у сазвезђу Великог пса. Њена појава на небу, значила је почетак великих врућина. Од Египћана су израз преузели Римљани, а од њих сви остали европски народи.

А сам израз пасја врућина значи управо то, велику врућину и жегу.

А САД ПАЗИ - ИГРОКЛАЗИ!

А П Р И Л И Л И

ЛИЦА: УЧИТЕЉИЦА И ЋАЦИ

Учитељица уписује одсутне ученике у дневник

УЧИТ: Редар! Ко је редар?

ПЕТАР: Ја!

УЧИТ: Има ли то твоје „ја“ име и презиме?

ПЕТАР: Има, учитељице. Петар Солар.

УЧИТ: Па добро, Петре. Ко је одсутан са часа?

ПЕТАР: Сви су ту, осим Марковићеве, Стошића, Пајића, Борића, Марићеве, Шумићеве, Зорићеве и Васовићеве.

УЧИТ: Па то је пола разреда. А, шта је са њима?

ПЕТАР: Па мало касне, учитељице...

УЧИТ: Мало касне! (гледа у сат) Е, па... Због тога „мало“ ће добити по неоправдан час. (чује се куцање на врата)

ПЕТАР: Чекајте, учитељице! Неко куца!

УЧИТ: Да!

СТОШИЋ: (улази, са богињама на лицу) Извињавам се учитељице што касним. Али, знате, овај... Гужва је код доктора...

УЧИТ: Побогу, Стошићу! Шта ти је то по лицу?

СТОШИЋ: Ааа, то? Ништа, богиње!

УЧИТ: Богиње?! Какве богиње???

СТОШИЋ: Не брините, учитељице. Мале!

УЧИТ: Побогу дете! Па шта тражиш у школи са богињама?

СТОШИЋ: Ви сте рекли, учитељице, да не смемо да каснимо на часове. А осим тога, данас је контролни задатак. (Опет се чује куцање)

УЧИТ: Не могу да верујем! Да! (куцање се понавља) Напред! (улазе Борић и Зорићева, са богињама на лицу) Ју !!! Добро, децо, јесте ли ви нормални. Ко вам је рекао да болесни дођете у школу?

ЗОРИЋЕВА: Ви! Рекли сте да данас имамо контролни задатак...

БОРИЋ: И још сте нагласили да онај ко не дође има загарантованог кеца у дневнику.

УЧИТ: Да. Али нисам рекла да дођете болесни. Зар хоћете да сви добијемо епидемију? (улазе у учионицу Марковићева, Пајић, Шумић, Васовићева. Сви са богињама)

УЧИТ: Ајме мени, шта је ово??? Инвазија богиња!

ШУМИЋ: Не плашите се, учитељице. Ако сте их прележали, нећете их добити.

УЧИТ: Не прилазите! Ни мацац! Сместа да сте напустили учионицу!

ВАСОВИЋЕВА: А контролни, учитељице?

УЧИТ: Ма, какав црни контролни? Одлаже се до даљњег.

ПАЈИЋ: Одлаже се! Јесте ли сигурни?

УЧИТ: Не пада ми на памет контролни, док сви не оздравите...

БОРИЋ: Кад је тако, онда нам богиње нису више потребне. (вади марамичу и брише богиње, а након њега и остали ђаци скидају богиње)

УЧИТ: Шта радите то, децо?

СТОШИЋ: Кад нема контролног, онда нема ни богиња...

УЧИТ: Ааа... Тако значи!? Хоће ли ми неко објаснити шта све ово значи?

ПЕТАР: Шала, учитељице!

УЧИТ: Каква шала?

ПЕТАР: Првааприлска! Данас је први април!

УЧИТ: Први април! Је ли могуће???

СВИ: Априлилилиииии!

Невена Стошић

ПЛЕС СРЦА

Прескочи ово сунце златно,
Препливај небо ко да је река,
Претвори се у маште клатно...
Можда баш тебе неко чека!

Укради ружу од Малог принца,
Са срцем један танго отплеси,
Одрасти више, не глуми клинца...
Можда се неко баш теби смеши!

Бојом љубави префарбај дугу,
Исеци песму да буде мања,
Из срца тужних избриши тугу...
Можда баш тебе неко сања!

Росом окупај лишће младо,
Лези на траву и звезде броји,
Смехом се увек лечи радо...
Можда баш ОНА крај тебе стоји!

Полети са њом кад видиш птицу,
Покажи сузе када те боли,
Слажи свој живот ко слагалицу,
Можда баш тебе неко воли!

ВЕРУЈ У СЕБЕ

Не веруј никад у црне мачке,
Мачке ко мачке, свака је иста,
Свакакве дођу и прођу врачке,
Веруј у сунце што увек блиста!

Не веруј никад у те гатаре
Што преко боба будућност знају,
Њихове приче полако старе,
Веруј у небо, звезде што трају!

Не веруј никад у хороскопе,
У тарот карте и вуду лутке,
Не прати туђе на путу стопе
Откривај неке нове кутке!

Не веруј увек баш у све људе,
У кугле што нам судбину кроје,
У животу нека буде шта буде,
Веруј у себе и снове своје!

Невена Стошић

РАСТАНАК

Само смо још вечерас деца,
Сутра крећемо у живот нови,
Неко ће срећу да упеца,
А неко и у мутном да лови...

Небо нам својим звездама пише:
ЉУДИ, ГОТОВО! НЕМА ВИШЕ!

Клинци смо само још вечерас,
Сутра идемо међ' друге људе,
Суза у оку, губи се глас,
Можда тако и треба да буде...

Срце ми шапуће сада све тише
Да је ГОТОВО! НЕМА ВИШЕ!

Балавци смо још и вечерас,
Од сутра нас воде нове пруге,

Ал' бар смо увек имали НАС,
Односно имали једни друге...

Ипак, у свакој капљици кише
Видим две речи: НЕМА ВИШЕ!

Само смо још вечерас мали,
Свако живота свог прати знак,
Кол'ко смо могли знања смо дали,
Ово је ваљда тај растанак...

Генерација ко једно дише!
АЛ' САД ЈЕ ГОТОВО! НЕМА ВИШЕ!

Влада РС

Град Бања Лука

ALF-OM

БАНСКИ ДВОР
КУЛТУРНИ ЦЕНТАР
CULTURAL CENTER

gradskopozorištejzavac

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

MINAQUA

FOKUS

ПОЗИВ НА САРАДЊУ

Шаљите нам своје радове: пјесме, приче, скечеве, репортаже, цртеже, информације о догађајима које бисте жељели да пропатимо као и питања из области књижевности и из свих других области за која сматрате да су занимљива и да можемо да вам одговоримо. Шаљите нам репортаже о својим градовима, екскурзијама, школама, талентима, јубилејима, приредбама...

Пишите шта вам се свиђа, шта вам се не свиђа, шта би требало додати а шта избацити, на тај начин ћете нам помоћи да напредујемо. Ми ћемо се трудити да сваки следећи број буде бољи од претходног, све штампане радове ћемо наградити књигама, а они нај, нај, најбољи ће добити и вредније награде и то већ од следећег броја Ризнице.

Часопис „Ризница“ Бања Лука, Слободана Јовановића 5

Тел: +387 51 300 152, +387 65 47 11 87, +387 65 460 271

e-mail:

casopis_riznica@yahoo.com

Дјечије Царство

ХИМНА ДЈЕЧИЈЕГ ЦАРСТВА

У БАЊАЛУЦИ ЦВЈЕТНОГ АПРИЛА
С ПЈЕСМОМ У СРЦУ ЧЕКА НАС ЛЕТ,
ЉУБАВ НАМ ДАЈЕ НАЈЉЕПША КРИЛА,
ЗА БОЉЕ СУТРА – ЗА ЉЕПШИ СВИЈЕТ.

У НАМА СНОВИ ПРЕПУНИ НАДЕ
РАШИРИ РУКЕ, ЧЕКАЈ НАС ГРАДЕ

РЕФ:
ДЈЕЧИЈЕ ЦАРСТВО,
ТО ЈЕ ДРУГАРСТВО
БАЊА ЛУКА,
ПЈЕСНИЧКА ЈЕ ЛУКА.

ТО ЈЕ ДРУГАРСТВО
ДЈЕЧИЈЕ ЦАРСТВО

У НАМА ВАТРА ЉУБАВИ ГОРИ
ОД РИЈЕЧИ КОЈА ДЈЕТИЊСТВО ПЛЕТЕ,
О ЛИЈЕПИ ГРАДЕ СРЦЕ ОТВОРИ,
РАШИРИ РУКЕ И БУДИ ДИЈЕТЕ.

У НАМА СНОВИ ПРЕПУНИ НАДЕ
РАШИРИ РУКЕ, ЧЕКАЈ НАС ГРАДЕ

РЕФ:
ДЈЕЧИЈЕ ЦАРСТВО,
ТО ЈЕ ДРУГАРСТВО
БАЊА ЛУКА,
ПЈЕСНИЧКА ЈЕ ЛУКА.

ТО ЈЕ ДРУГАРСТВО
ДЈЕЧИЈЕ ЦАРСТВО

